

7) Pat ja iepriekš apstrīdētie Vispārējās tiesas secinājumi būtu jāaplūko kopsakarā, no tiem nevarētu secināt, ka nodošana ir jauns atbalsts.

(¹) Komisijas 2006. gada 22. jūnija Lēmums 2008/136/EK par Nīderlandes sabiedrisko raidorganizāciju *ad hoc* finansēšanu C 2/2004 (ex NN 170/2003) (OV 2008, L 49, 1. lpp.).

(²) Padomes 1999. gada 22. marta Regula, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 7. martā iesniedza Tribunale di Ragusa (Itālija) — Kriminālprocess pret Mohamed Ali Cherni

(Lieta C-113/11)

(2011/C 238/05)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Ragusa

Lietas dalībnieki pamata procesā

Mohamed Ali Cherni

Ar 2011. gada 26. maija rīkojumu Tiesa ir izslēgusi lietu no reģistra.

Prasība, kas celta 2011. gada 17. maijā — Eiropas Komisija/ Itālijas Republika

(Lieta C-236/11)

(2011/C 238/06)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — C. Soulay un D. Recchia)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, piemērojot īpašu ceļojumu aģentūrām paredzētu režīmu arī tad, ja ceļojuma pakalpojums tiek pārdots citai personai, nevis ceļotājam, Itālijas Republika nav izpildījusi tai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK (¹) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 306.–310. pantā noteiktos pienākumus;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka ar to, kā Itālijas Republika ir piemērojusi īpašo režīmu ceļojumu aģentūrām, neattiecinādama šo režīmu vienīgi uz ceļotājiem sniegtajiem pakalpojumiem, kā noteikts direktīvā, bet attiecinot to arī uz darījumiem starp ceļojumu aģentūrām, ir pārkāptas tiesiskā regulējuma PVN jomā normas.

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 23. maijā iesniedza Tribunal administratif de Rennes (Francija) — Martial Huet/Université de Bretagne occidentale

(Lieta C-251/11)

(2011/C 238/07)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif de Rennes

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Martial Huet

Atbildētāja: Université de Bretagne occidentale

Prejudiciālais jautājums

Vai gadījumā, kad valsts nolemj pagarināt darba līgumu ar darbinieku, kurš iepriekš bijis nodarbināts sešus gadus saskaņā ar darba līgumu uz noteiktu laiku, pienākums noslēgt darba līgumu uz nenoteiktu laiku, kas ir paredzēts 2005. gada 26. jūlija likuma 13. pantā, noteikti nozīmē to, ka, ņemot vērā 1999. gada 28. jūnija Direktīvas Nr. 1999/70 (¹) mērķus, jaunajā līgumā obligāti ir jāpārņem galvenie iepriekš noslēgtā darba līguma noteikumi, it īpaši tie, kuri attiecas uz amata nosaukumu un atalgojumu?

(¹) Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīva 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 26. maijā iesniedza Curtea de Apel București (Rumānija) — SC Gran Via Moinești Srl/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

(Lieta C-257/11)

(2011/C 238/08)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București